

RAZPISANE VOLITVE SAMOUPRAVNIH ORGANOV

Centralni delavski svet je v mesecu maju 1970 na predlog družbeno političnih organizacij razpisal volitve novih članov samoupravnih organov našega podjetja.

Volitve v samoupravne organe v Cinkarni bodo dne 15. junija 1970 od 5. do 18. ure. V imenu kolektiva bodo od 15. junija dalje s podjetjem upravljali: 45-članski centralni delavski svet in štirje 21-članski delavski sveti sektorjev in strokovnih služb. Novi člani samoupravnih organov bodo izvoljeni za dobo treh let.

Delavski sveti sektorjev so:
— delavski svet metalurškega sektorja; v ta sektor spadajo tudi predelovalni obrati;
— delavski svet kemijskega sektorja. V ta sektor spadajo obrati anorganske in organske kemije, umetna gnojila in zaščitna sredstva ter kemični obrat v Mozirju.

— delavski svet vzdrževalnega sektorja. V tem sektorju so obrati: mehanična in elektrodelaonica, gradbeni oddelek, merilni oddelek, priprava dela in strojna energetika.
— delavski svet strokovnih služb. Ta svet sestavljajo člani iz: komercialnega sektorja in skladišč, transportnega oddel-

ka, kadrovske splošnega sektorja in pomožnih služb ter kuhinje toplega obroka, plansko analitske službe, organizacijske službe, investicijsko razvojnega sektorja s konstrukcijskim birojem, celotnega oddelka tehnične kontrole in celotnega grafičnega oddelka.

Nadalje je centralni delavski svet imenoval volilno komisijo, ki bo vodila volitve. V volilno komisijo je imenoval naslednje člane: predsednik volilne komisije je tovariš Stjepan Sinček, dipl. iur., člana komisije pa sta tovariši Leopold Slapnik, dipl. politolog in tovariš Drago Murovič, tajnik organov upravljanja. Tovariš Ivan Lužar pa je imenovan za namestnika članov komisije.

Centralni delavski svet je imenoval tudi komisijo za volilne imenike. V tej komisiji so: tovariš Franjo Tovornik, pravnik kot predsednik in člana komisije tovarišica Mira Bauman in tovariš Jože Jordan. Letos bomo volili na osmih voliščih, ki bodo:

— Volišče št. 1 bo v sindikalni dvorani. Na tem volišču volijo delavci metalurškega sektorja iz naslednjih obratov: talilnica, plinarna, keramika, stara PiK, sekundarna proizvodnja cinka, cinkovo belilo ter tehnični in administrativni delavci teh obratov.

— Volišče št. 2 bo v prostorih obratovodstva nove PiK. Na tem volišču volijo delavci iz obratov: nova PiK in rafinacije cinka ter tehnični in administrativni delavci teh obratov.

— Volišče št. 3 bo v mojsterški pisarni valjarne. Na tem volišču volijo delavci predelovalnih obratov: valjarna, čašnice, žica, zamak legure, žlebovi, cevi ter tehnični in administrativni delavci teh obratov.

— Volišče št. 4 bo v prostorih obratovodstva anorganske kemije. Na tem volišču volijo delavci iz obratov anorganske in organske kemije, obrat za

(Nadaljevanje na 2. strani)

(Nadaljevanje na 2. strani)

CINKARNAR

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA CINKARNE CELJE

LETO XVII.

CELJE, 15. JUNIJA 1970

STEVILKA 6

KAKO SMO POSLOVALI V PRVEM TRIMESEČJU

Cinkarna je prvo četrtletje leta 1970 končala z izgubo v višini 5.597.243,11 dinarjev. Izguba, ki znaša po obračunu za to razdobje 2.304.696,63 dinarjev, se povečuje za naslednje obveznosti iz dohodka: za stanovanjski prispevek 360.387,76 din, za razlike v ceni materiala (I. trimesečje) 225.000,00 din, za kritje izgube ZR-1969 422.637,60 din, za kritje izgube okrepčevalnice 1970 54.054,22 din, odstop od plan. cen zalog I. I. 1970 2.230.466,90 din. Izguba skupaj znaša 5.597.243,11 din.

Osnovnih razlogov za negativni finančni rezultat je več. Dispariteta med cenami surovin in ostalega reprodukcijskega materiala na eni strani in cenami izdelkov na drugi strani.

Cene surovin stalno naraščajo; najmočnejše so porasle cene cinkovih koncentratov, porasle so cene embalaže, celotnega repromateriala iz panoge 114, lesa, svinca, bakra, medtem so bile cene cinku in izdelkom iz cinka povečane medtem le za 3%. Izvozni instrumenti so ostali nespremenjeni, zaradi česar se izguba pri izvozu veča vzporedno s podražitvami reprodukcijskega materiala. Povečanje cene metala na domačem tržišču za 3% ne bo v letnem merilu pokrilo niti 50% povečanja transportnih stroškov.

Slabši izkoristek kapacitet zaradi pomanjkanja osnovnih surovin kot so: cinkovi koncentracije, svinec, baker in barit, ki jih na domačem tržišču primanjkuje, medtem so uvozne cene izredno visoke ter jih domače plafonirane cene izdelkov ne prenesejo. Na slabši izkoristek kapacitet so vplivali tudi remont.

Novi predpisi, izdani v zvezi s splošno nelikvidnostjo in pomanjkanje obratnih sredstev (posledica še nepokrite izgube iz leta 1969) so onemogočili uvoz surovin, ki jih na domačem tržišču ni, zaradi česar ni bilo mogoče povečevati proizvodnje nekaterih akumulativnih kemičnih proizvodov.

Nepopolno pokrivanje režijskih stroškov ter zakonskih in pogodbenih obveznosti zaradi slabšega izkoristka kapacitet.

Razlika v ceni materiala predstavlja adekvatni odpis od letne kvote 900.000 dinarjev, kot razlike v ceni prodanega materiala iz leta 1968 v breme poslovnega sklada podjetja.

V breme dohodka je izkazano adekvatno pokritje izgube podjetja po zaključnem računu 1969 po obstoječih predpisih, čeprav je v sanacijskem programu predvideno, da se izguba v višini 12.290.260 dinarjev pokrije iz kredita Republiških skupnih rezerv, z odplačilnim rokom 15 let in moratorijem v letih 1970 do 1972.

Obditni postavki iz prejšnjih dveh odstavkov bosta definitivno obračunani po sprejetju ustreznih sklepov.

Podjetje je prešlo s 1. januarjem na obračun po direct costing metodi.

V postavki odstopanja od planiranih cen so zajeta odstopanja od cen materiala in del fiksnih stroškov, ki predstavljajo razliko do planske lastne cene na zalogo polproizvodov in gotovih proizvodov per 1. januar 1970.

(Nadaljevanje na 2. strani)

CENTRALNI DELAVSKI SVET POTRDI SKLEPE O SANACIJI PODJETJA

Centralni delavski svet Cinkarne Celje je na svoji 26. redni seji dne 4. junija 1970 obravnaval sklepe in priporočila skupščine občine Celje, ki se nanašajo na sanacijo podjetja in so pogoj za dodelitev kredita, namenjenega za kritje izgube prikazane v zaključnem računu podjetja za 1969. leto.

Po daljši razpravi je centralni delavski svet v celoti sprejel vse sklepe skupščine občine Celje, kakor tudi priporočila o potrebah po notranjih naporih za saniranje podjetja.

Podrobneje bomo o sanaciji podjetja poročali naknadno.

Civilna zaščita v novem zakonu o narodni obrambi

(Nadaljevanje)

- preskrba ogroženega in prizadetega prebivalstva,
- zatemnitev,
- maskiranje,
- radiacijsko-kemijsko-biološka zaščita,
- zaščita pred rušenjem, požari in eksplozijami,
- prva zdravniška in veterinarska pomoč, asanacija tal,
- ukrepi za ohranitev reda in varnosti.

URBANISTIČNI UKREPI

Pri načrtovanju in graditvi je treba uveljavljati urbanistične zaščitne ukrepe, katerih namen je:

- izogniti se preveliki koncentraciji prebivalstva in industrijskih objektov;
- izogniti se neugodni razmestitvi objektov, ki so posebej važni za narodno obrambo;
- zagotoviti ugoden razpored zaklonišč za prebivalstvo in materialne dobrine;
- preprečiti graditev na področjih, ki bi utegnili biti poplavljeni, če bi sovražnik porušil bližnje jezove.

Za uveljavitev urbanističnih zaščitnih ukrepov so odgovorni organi in organizacije, pristojni za sestavljanje, uveljavljanje in izpolnjevanje urbanističnih in prostornih načrtov.

ZAKLONIŠČA

Graditev zaklonišč in njihova organizirana uporaba je eden najvažnejših ukrepov za zaščito ljudi in materialnih dobrin. Znano je, da so v drugi svetovni vojni milijoni ostali živi samo zaradi v naglici zgrajenih zaklonišč, čeprav najbolj provizoričnih.

Kaj vse lahko služi kot zaklonišče?

Predvsem seveda namembno zgrajena zaklonišča v stanovanjskih hišah in delovnih organizacijah, kakor tudi javna zaklonišča.

Za zaklonišča se lahko prilagode tudi kletni in drugi primerni prostori, komunalni objekti itd.

Tudi rove in zemljanke je mogoče uporabiti za solidno zaščito pred mnogimi vojnimi nevarnostmi, prav tako pa tudi primerne naravne objekte kakor so: zalivi, skalnate votline, rudniški jaški itd.

ODGOVORNOST ZA REŠEVANJE PREBIVALSTVA IN MATERIALNIH DOBRIN

Vsaka delovna organizacija je dolžna zagotoviti reševanje svojih članov in premoženja bodisi da zgradi zaklonišča ali prilagodi v te namene kletne in druge primerne gradbene prostore ali naravne objekte.

Delovna organizacija lahko zgradi tudi zaklonišča v rovih, če je dana za to možnost oziroma prostor.

Vsak investitor, ki gradi v mestu novo stanovanjsko ali poslovno poslopje, je dolžan zgraditi zaklonišče. Zgraditev zaklonišča je obvezna tudi v drugih naseljenih krajih, če občinska skupščina presodi, da bi bili taki kraji lahko cilj zračnih napadov v vojni in sklone, da se tudi tam zgrade zaklonišča.

Z republiškimi predpisi se določi gornja meja prispevkov, z občinskimi pa odstotek skupne cene gradbenega objekta, ki ga je treba porabiti za zgraditev zaklonišča. Če investitor ne zgradi zaklonišča v poslopju, ki ga gradi, je dolžan ustrezno vsoto vplačati v poseben občinski sklad, namenjen za zgraditev zaklonišč. Občine zagotavljajo zgraditev javnih zaklonišč.

Družbeno politične skupnosti od občine do federacije so dolžne graditi zaklonišča za svoje službe in organe, ki bi delovali med vojno. One so dolžne zgraditi zaklonišča tudi za shranitev blagovnih rezerv.

DOVOLJENJE ZA ZGRADITEV ZAKLONIŠČA

Občina planira zgraditev zaklonišč na svojem območju in odloča, da se za več poslopij zgradi skupno zaklonišče, ali pa da se skupna zaklonišča grade ločeno na praznem prostoru.

DEL STANARINE ZA ZGRADITEV ZAKLONIŠČ

V občini se ustanovi sklad za zgraditev zaklonišč. V ta sklad se stekajo sredstva od dela zakupnine stanovanjskih poslopij, prispevka investitorjev stanovanjskih in poslovnih poslopij (če se zaklonišče ne gradi v novem objektu) in zakupnina od zaklonišč, ki se v mirnem času oddajo v zakup. Zakon ne določa dela zakupnine od poslovnih in stanovanjskih poslopij, ki se bo porabil za zgraditev zaklonišč, temveč prepusti republikam, da določijo njegovo zgornjo mejo, občinam pa, da v teh mejah s svojimi predpisi določijo višino tega dela zakupnine.

OBVEZNOSTI LASTNIKOV POSLOPIJ

Vsi lastniki stanovanjskih in drugih poslopij, v katerih so kletni in drugi za preureditev v zaklonišča primerni prostori, so dolžni dovoliti takšne preureditve.

EVAKUACIJA

Po koncepciji vseljudske vojne sposobnosti občani branijo ozemlje in ostanejo na njem

tudi, kadar je okupirano, da bi nadaljevali boj proti osvajalcu. Isto pravilo velja tudi za državne organe in vodstva, kar ne izključuje možnosti, da sprejme svoja mesta v skladu z vojnim položajem.

Evakuirati je mogoče samo najmlajše, bolne in onemogle. Če se evakuacija odredi, je obvezna za vse, na katere se nanaša. Praviloma gre evakuacija iz mest in ogroženih področij na manj ogrožena področja ali rejone, ki imajo ugodnejše pogoje za zaščito.

KDO IN KAJ ODREDI EVAKUACIJO

Evakuacija se lahko odredi za primer neposredne vojne nevarnosti in med vojno. Družbeno politične skupnosti odredijo evakuacijo v okviru svojega območja. Evakuacijo z območja, kjer se bijejo boji, odredi komandant divizije.

NALOGE OBČINE IN DELOVNE ORGANIZACIJE

Občinska skupščina sprejme načrt evakuacije z občinskega ozemlja. Občina je dolžna prek svojih organov organizirati evakuacijo prebivalstva, svojih služb in delovnih organizacij svojega področja ter organizirati in voditi nastanitev in preskrbo prebivalstva, služb, delovnih organizacij in materialnih dobrin, ki se evakuirajo na njeno področje.

Delovna organizacija je dolžna pripraviti vse za svojo evakuacijo in kadar se evakuacija odredi, jo tudi neposredno organizirati in izpeljati.

Zakon o narodni obrambi nalaga dolžnost, da v nastanitvi in preskrbi evakuiranega prebivalstva in premoženja sodelujejo vsi občani, delovne organizacije, občinske službe ter družbeno politične organizacije.

PRESKRBA PRIZADETEGA IN OGROZENEGA PREBIVALSTVA

Kot poseben zaščitni ukrep je predvidena preskrba prizadetega in ogroženega prebivalstva.

Za prizadete veljajo poškodovani občani, ki so ranjeni, ki so dobili opekline in podobne poškodbe. Za ogrožene veljajo vsi, ki ostanejo brez strehe nad glavo, brez hrane in posteljnine, ki morajo zapustiti svoje domove, da bi se ognili neposredni nevarnosti požara, rušenja, epidemij, delovanja sovražnikovega letalstva in podobno.

Pod preskrbo prizadetega in ogroženega prebivalstva je razumeti začasno nastanitev, prehrano, preskrbo z obleko in posteljnino in potrebno nego prizadetih.

Preskrbo organizira občina. Občina ima pravico v ta namen razglasiti potrebno mobilizacijo ljudi in sredstev, uporabiti posamezne prostore ali odrediti gospodinjstvu, koliko nepreskrbljenih mora sprejeti in spraviti pod streho v svojem stanovanju ter ukreniti vse drugo, kar je potrebno v danih razmerah.

Ukrepe glede preskrbe so dolžni storiti vsi občani in vse delovne organizacije, ustanove in službe, ki jim je to naročeno.

Delovna organizacija

OBVEZNOST DELOVNIH ORGANIZACIJ

»Delovne organizacije imajo pravico in dolžnost, da sodelujejo v obrambi dežele, in v ta namen opravljajo ustrezne priprave na področju narodne obrambe, predvidene s tem zakonom.« (Iz zakona o narodni obrambi)

Delovna organizacija ima pravico in dolžnost, da se na najboljši možni način pripravi ne samo za nadaljevanje svoje redne dejavnosti, marveč za obrambo v vojni.

To je samoupravna pravica delovne organizacije, ker je od tega odvisen njen obstanek.

To je hkrati tudi njena dolžnost, ker razpolaga z družbenim premoženjem, ki ne sme biti prepuščeno vojni stihiji.

Končno ima delovna organizacija pravico, ne samo da se na najboljši možni način pripravi na samoobrambo in proizvodnjo v vojni, marveč tudi pravico, da neposredno sodeluje v pripravah in obrambi občine ali širše družbenopolitične skupnosti.

Glavna naloga vsake delovne organizacije v vojni je, da nadaljuje opravljanje svoje redne dejavnosti. To pa ni tudi edina niti najvažnejša naloga ob vseh priložnostih. Delovna organizacija je tudi dolžna storiti potrebne ukrepe, da bi se zaščitila pred sovražnikovimi akcijami.

Razumljivo je, da je nemogoče doseči popolno zaščito pred vojnimi akcijami, lahko pa se za varuje pred odvečnimi izgubami, kar je ob dobri organizaciji dosegljivo tudi s skromnimi sredstvi. Zaradi svoje neposredne obrambe je delovna organizacija — sama ali združena s sosedmi — dolžna vzpostaviti oborožene skupine, straže, patrulje itd. ali oborožene enote-delavske čete, bataljone, protiletalske baterije itd.

(Dalje prihodnjik)

NESREČE PRI DELU • NESREČE PRI DELU • NESREČE PRI DELU • NESREČE PRI DELU

V mesecu marcu je opaziti naraščanje pogostnosti, kakor tudi resnosti poškodb pri delu. To je najbolj razvidno iz tabele:

Primerjava doseženih rezultatov za celotno podjetje

	Poprečje 1969	Februar 1970	Marec 1970
Poprečno število zaposlenih	2094	2034	2007
Število poškodb pri delu	377	24	26
Število izgubljenih dni	6498	416	525
Število poškodb na 100 zaposlenih	18	14,1	15,5
Število izgubljenih dni na 1 zaposl.	17,1	17,3	20,2
Število izgubljenih dni na 1 poškodbo	3,08	2,5	3,1
Število poškodb na poti	61	3	3
Število izgubljenih dni	1817	70	119
Skupaj vseh poškodb	458	27	29
Skupaj izgubljenih dni	8315	486	644

Primerjava doseženih rezultatov, po posameznih sektorjih

	Metalurgija	Uprava	Kemija	Vzdrževal- nje	Skupaj
Poprečno število zaposlenih	719	558	279	451	26
Število poškodb pri delu	17	1	2	6	26
Število izgubljenih dni	289	61	66	109	525
Število poškodb na 100 zaposlenih	28,4	2,2	8,6	16	15,5
Število izgubljenih dni na 1 zaposl.	4,80	1,31	2,8	2,9	3,15
Število izgubljenih dni na 1 poškodbo	17,—	61,—	33	18,1	20,2
Število poškodb na poti	2	—	—	1	3
Število izgubljenih dni	107	—	—	12	119
Skupaj vseh poškodb	19	1	2	7	29
Skupaj vseh izgubljenih dni	396	61	66	121	644

Iz primerjave rezultatov v posameznih enotah je razvidno, da je bilo največ poškodb v metalurgiji. Za metalurgijo slede vzdrževalni obrati.

arjem pri izstopih polovico in vstopih štirikrat večja.

PRI DELU SO SE POŠKO-
DOVALI

V TALILNICI

Boris STEPANOVSKY je pri saržiranju slabo polnil retorte. Zaradi tega je vroča sarža puhnila ter ponesrečenca opekla po vratu.

Smail SINANOVIČ je vlekel vroči prah iz kanala destilacijske peči ter se z njim opekli po stopalu leve noge.

Ignac PLANJSEK je pri vli-
vanju cinka z vlivalno žlico za-
del z ročajem v voziček. Pri tem
mu je pljusnil cink iz žlice v
čevlji ter ga opekli po stopalu
desne noge.

Zeko KAMERI je prijel vroče
strgalo z golo roko ter se ope-

kel po dlani.

Branko KRUSIČ je pokrival
kanal z železno ploščo, pri tem
mu je plošča zdrsnila in mu
stisnila sredinec leve roke.

Dušan KOSIČ je dobil pri na-
kladanju cinkovih plošč palec
desne roke med plošče, le-te so
mu ga poškodovale — stisnile.

Janez VOLASKO je nerodno
stopil preko tira ter si izpahnil
levo nogo v kolenu.

Franc BUKVIČ je pri preme-
šljanju bobnov s cinkovim pra-
hom dobil palec reve roke med
bobne ter si ga poškodoval.

Karl PETEK je hotel pri či-
ščenju kondenzatorja odstraniti
železna vratca, ki pa so mu
zdrsnila ter ga udarila po kazal-
cu desne roke.

Peter BUKVIČ je pomagal
žerjavistu čistiti bunker za tre-
bež. Ko je žerjavist spravljal z
grebalom trebež na kup se po-
nesrečenec, ki je med tem pre-
metval trebež od zidu, ni od-
maknil ter ga je grebalo pritis-
nilo k zidu. Zaradi obojestrans-
skega opuščanja varnostnih
predpisov je ponesrečenca laže
stisnilo prsni koš.

Jože MIRNIK se je udaril po
prstu leve roke, ko je čistil mre-
žo pod mešalno napravo.

V RAFINACIJI

Tomo VLJAKOVIČ se je pri
vlečenju cinka iz rafinacijske
peči poškropil s tekočim cinkom
po nogi.

Stanko PETEK je jemal suro-
vi cink iz kupa ter ga nalagal
na saržirni voziček. Pri tem je
ena plošča iz kupa zdrsnila ter
mu padla na stopalo desne no-
ge.

V KERAMIKI

Jože PRAVICA se je pri pre-
mešljanju železne plošče pred
temperko pečjo poškodoval po
nogi, ker mu je plošča padla na
njo.

V VALJARNI

Draško VIGUJEVIČ si je pre-
tegnil mišičevje na vratu, ko je

z vzvodom odpiral valje.

Martin VODEB se je pri zvi-
ljanju cinkovih plošč uredil v
mezinec leve roke, ena izmed
plošč je imela oster rob.

Jože JECE je spodrsnil, ko je
nalagal pakete s platinami, pri
tem se je laže porezal po prstih
desne roke na ostrih robovih
platin.

Vsako leto so učenci elektro
stroke nekaj časa na praksi v
podjetju. Na sliki: Anton Spes,
učenec II. letnika elektro stroke

V KEMIJI

Ljubo VASILJEVIČ je pri ho-
ji po mokrih stopnicah k pon-
vam spodrsnil ter se udaril po
desni nogi nad stopalom.

Karel LEŠEK je kot izmeno-
vodja preizkušal delovanje re-
duktorja in mešalca. Pri tem je
dal predelavcu napačen znak,
le-ta je vklopil mešalec. Izmeno-
vodja si je odrgnil prste na levi
roki.

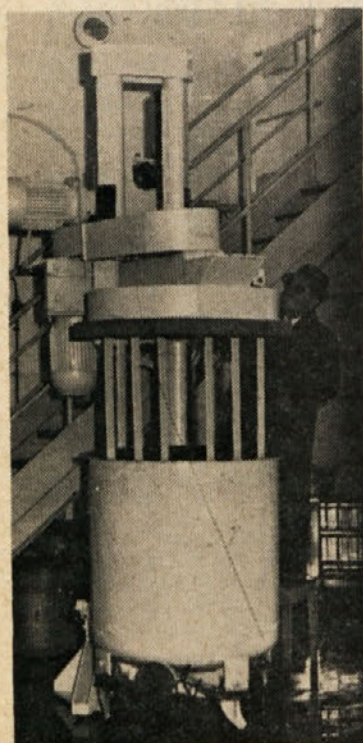
V ELEKTRO SLUŽBI

Ivan SMOLE se je peljal s ko-
lesom iz elektro delavnice v
obrat nove zveplene kisline, ker
se mu je pri tem zlomila os na
sprednjem kolesu je padel ter
se poškodoval po levi strani
obraza.

V STROJNI SLUŽBI

Anton SITAR je pri rezanju
navojev na stružnici dobil pod-
plutbe po roki, ker mu je vijak
glave zgrabil rokav desne roke.
Rokav je bil ohlapen, ker ni bil
zapek.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Mešalec (na sliki), ki ga je skon-
struiral Milan Kocjan, dipl. inž.,
se je zelo dobro izkazal

Glavni vzrok naraščanja šte-
vila poškodb pri delu je ponov-
no naraščanje fluktuacije, ki je
v primerjavi z mesecem febru-

V naši elektro delavnici popravljajo tudi elektromotorje; na sliki:
delavec vstavlja navitje v stator

CINKARNAR 5

ZAKAJ MANJ KRVODAJALCEV

Prvo letošnje krvodajalsko 9. maja. Prijavilo se je 78 kandi krvi iz zdravstvenih razlogov. Z hvalo za darovano kri in prizna sebičnost objavljamo imena krv je v oklepuju število odvzemov.

METALURGIJA: 21 odvzemov.

Talilnica: Konrad Salamon (10), Jože Antle (10), Nikola Milojević (13), Gabriel Zupanc (6), Matija Kuserbanj (4), Jure Stubičar (3), Stane Kajtna (30), Jovica Krišković (1).

Keramika: Franc Voršnik

GLOBUS

Novembra 1970 bo v Stockholmu mednarodni kongres o problemih industrijskih odpadnih voda, kjer bo imelo predavanja 30 ekspertov in znanstvenikov iz 10 držav. Pokroviteljstvo nad kongresom sta prevzela Švedsko industrijsko združenje in Mednarodna unija za čisto in uporabno kemijo (IUPAC).

akcijo smo izvedli v soboto, dne datov. Le eden ni mogel oddati brali smo 24.120 cm³ krvi. V zanje za njihovo humanost in nedodajalcev. Poleg vsakega imena

(12), Oto Cocej (6), Miha Plan-ko (10).

Plinarna: Jakob Novak (25), Djordje Njomtato (1), Ivan Kunstek (6), Jože Šenkiš (3).

V PONEDELJEK 15. JUNI-JA BOMO VOLILI NOVE ČLANE SAMOUPRAVNIH ORGANOV

Pražarna in kislina: Ladislav Trebičnik (45), Ivan Strmšek (12), Zvonimir Glas (7), Alojz Podgrajšek (1).

Rafinacija: Marjan Dečman (2), Sabidj Jusufović (1).

PREDELOVALNI OBRATI: 17 odvzemov

Valjarna: Miha Poznič (7), Simo Petkovski (21), Anton Rupert (12), Anton Pungartnik (5), Ludvik Petek (10), Ivan Brglez (14), Tomo Žolgar (15), Martin Šotarič (3), Ivan Kosič (1), Slavko Kalafatič (11), Jože Firšt (4), Ivan Vočanec (2), Roman Weinmüller (11), Marjan Templak (10), Franc Božnik (5), Milan Olivari (3), Lazar Radič (1).

KEMIJA: 6 odvzemov

Umetna gnojila: Karl Feguš (21), Stanko Glažar (4), Ivan Kovačec (8), Ljubo Umičević (12), Jože Hrovatin (12).

Barvila in barve: Martin Mla-kar (8).

VZDRŽEVALNI OBRATI: 17 odvzemov

Strojni obrat: Dušan Glažer (2), Boris Del Negro (23), Jože Tratnik (6), Andrej Gombač (4), Marjan Cimerman (12), Franc Cafuta (1).

Elektro obrat: Slavko Turnšek (8), Ivan Podergajs (7), Ivan Smole (3), Milan Seničar (5), Franc Črepinšek (8).

Gradbeni obrat: Alojz Žnidar (15), Martin Salej (16), Jernej Bajde (1), Ludvik Trnovšek (12), Edi Jurhar (28).

Energetika: Janez Bevk (3).

INVESTICIJSKO RAZVOJNI SEKTOR: 2 odvzema

Grafika: Irena Jelovšek (3), Pompe Anica (10).

KADROVSKO SPLOŠNI SEKTOR: 7 odvzemov

Martina Umek (1), Ivana Baj-

de (6), Ivo Svetličič (5), Ivan Špes (27), Anica Korošec (10), Anica Gliha (11), Poldka Sed-minek (7).

KOMERCIALNI SEKTOR: 6 odvzemov in 1 zdravniško od-klonjen

Skladišča: Stanko Rep (2).

Transport: Avgust Jerič (4), Pero Stefanec (7), Ivan Trobiš (10), Stanko Arnšek (4), Jože Motoh (15).

Zbiranje krvi smo organizi-rali zaradi neodložljivih po-treb transfuzijske postaje prav v kritičnem času, ki ga preživ-lja naše podjetje. Pričakovali smo, da te težave ne bodo vpli-vale na človekoljubno zavest naših starih zvestih krvodajal-cev. Res je bil odziv nekoliko manjši, kot običajno.

Pogrešali pa smo le priliv no-vincev, medtem pa so stari kr-vodajalci prišli skoraj polno-številno.

V mesecu oktobru bomo or-ganizirali drugo zbiranje krvi. Z gotovostjo pričakujemo, da bo takrat odziv krvodajalcev večji in da bomo nadoknadili primanjkljaj krvi.

Regresiranje letovanj

(Nadaljevanje s 3. strani)

Istočasno želimo opozoriti in-terese — letovalce še na spre-membe, ki so v zadnjih dneh nastale v Počitniškem domu (de-pandansi). Cinkarne v Logarski dolini. Cinkarna je namreč od-dala depandanso zaradi neeko-nomičnosti in nepovezave celo-te s počitniškim domom »Rinka« v Solčavi ter visokih cen penzi-onskih uslug itd. v najem Plan-inskemu društvu Celje. S tem se bo v prihodnje deloma spre-menil tudi sistem uporabljanja depandanse tako, da bomo cin-karnarji vezani na določene po-goje. Tu pride v poštev fiksna rezervacija naših potreb letova-nja, ki smo jo dolžni do 20. ju-nija 1970 posredovati upravi Planinskega društva v Logar-ski dolini.

Zato prosimo interesente, da prijavijo svoje potrebe letovanja v navedenem času pri referentu za rekreacijo v kadrovske sploš-nem sektorju.

Cene navedenih penzionov so na podlagi sklenjene pogodbe za cinkarnarje še vedno ugod-ne, in sicer:

— sezonski penzion za odrasle 32,00 din in otroci do 10 let z ležiščem 25,00 din,

— izvensezonski penzion za odrasle 30,00 din in otroci do 10 let z ležiščem 22,00 din.

Enake so tudi cene v domu »Rinka« v Solčavi. Turistična taksa 0,50 din dnevno ni vra-čunana v ceni penziona. To ve-lja za vse cinkarnarje in njihove ožje družinske člane, ki bodo letovali tri ali več dni. Vsi ti letovalci pa morajo imeti napo-tnice Cinkarne, ker poteka v tem primeru tudi obračunavanje med Cinkarno in Planinskim društvom, oziroma »Rinko«, raz-en turistične takse. Taka po-godbena klavzula pa velja za depandanso ne samo za poletne mesece, temveč do kraja koče-darskega leta 1970.

Za cinkarnarje, ki bi morebiti koristili eno ali dvodnevno biva-nje v našem domu (depandansi) v Logarski dolini, pa velja po-godbena določila predhodne in neposredne rezervacije v domu Planinskega društva v Logarski dolini. V tem primeru pa le-tovalci plačajo vse svoje stroške upravi Planinskega društva, vendar pod enakimi pogoji cen, kakor je zgoraj navedeno.

Stane Kralj

NOVICE IZ CELJSKEGA GLEDALIŠČA

Juro Kislinger se nam predstavlja s svojim tretjim gledališkim delom, z znanstveno fantastično dramo *Pregnani iz raja*. V svojih prejšnjih delih Na slepem tiru in Izletu je posegel v življenje jugoslovanskih vojnih zločincev in v življe-nje sodobne družine. *Pregnani iz raja* pa posegajo v zanimivo snov, v tisočletno zgodovino človeštva po možni svetovni atomski ka-tastrofi, ki jo je preživela le peščica ljudi in ki so v pod-zemlju ustvarili novo civili-zacijo.

Prof. Franjo Puncer, avtor ideje, po kateri je Juro Ki-slinger napisal dramo, je v gledališkem listu obširno na-kazal vse možne posledice take katastrofe, opozoril pa je tudi na počasni razpad naše vrste, opozoril na ne-varnosti, ki nam grozijo za-radi vse večje tehnizacije in nezmožnosti, da bi se lahko prilagodili napredku, ki smo ga sami izumili.

Uvrstitév Kislingerjeve nove drame v naš letošnji repertoar je nedvomno na-rekovala skrb za domačo dramsko tvornost. Zadnja leta je namreč prav v Celju čutili pomanjkanje domačih

novitet. Zato je krst vsake-ga domačega dela dogodek, mimo katerega ne moremo samo s pavšalno ugotovitvi-jo, da smo storili svojo dolžnost. Pod to dolžnostjo razumemo tudi postavitev na oder, ki naj bo vselej adekvatna ustvarjalnemu naporu avtorja. Slovensko gledališče lahko prosperira in ohrani svojo eksistenco samo ob slovenski drama-tiki.

Ker je snov, ki jo obrav-na Juro Kislinger, izčrpno zajeta v našem gledališkem listu, bomo v tej številki na-vedli le nekaj informativnih podatkov.

Avtor ideje, po kateri je Kislinger napisal svojo dra-mo, je Franjo Puncer, pro-fesor biologije na celjski gimnaziji.

Režiser je Franci Križaj, scenograf Avgust Lavrenčič, kostumi so delo Vide Zupan-Bekičeve, glasbo je napisal Darijan Božič, lektor je bila Majda Križajeva.

Nastopili so Marija Goršičeva, Marjanca Kroš-lova, Janez Bermež, Pavle Jeršin, Branko Grubar, San-di Krošl, Jana Šmidova, Bo-gomir Veras in drugi.

Kako se je nedeljski izlet končal šele v ponedeljek

Najraje sem gledal vojne filme, nosil taborniške srajce, bral pustolovske romane in si želel, da bi prišlo do nove vojne. Vendar, oprostite prosim, ne zaradi političnih nagibov, pač pa zato, da bi lahko napadel policijsko postajo, ulovil dvajset Nemcev in nosil redenike z municijo okrog pasu. Verjetno so bile podobne želje last mladine petdesetih let, ko še nismo poznali električnih vlakov in počitnic na morju, pač pa mitraljeze in puške narejene iz posušenih sončnic. Za vsakim vogalom so otroci kričali: »Bum, bum! Mrtev!« in se igrali partizane in Nemce. Ker sem našel na podstrešju vojaško torbico, sem imel v teh igrah običajno položaj komandanta. Ko pa sem odpotoval na šolanje v Maribor, se je zame končalo obdobje lesenih pušk in nabojev iz valovite lepenke. Taborniške srajce pa sem še vedno rad nosil.

Bila je sončna nedelja, ko sva se s prijateljem odpravila na sprehod. Ker je bilo časa na pretek, v internatu pa premalo prostora za razgibanje, sva jo mahnito proti severu. Na stari specialki, ki je bila last taborniške organizacije, sva začrtala pot, vzela kompas in se napotila gledat, kako izgleda meja. Hodila sva dobri dve uri s tempom dolgonoznih ljudi, ko je prišel sošolec sitnariti, da ga bolijo noge, kljub temu, da nisem bil navdušen, da prečepim ostanek dneva med zidovi internata, sem zaradi obzirnosti predlagal povratek; ustavila sva se, pogledala na karti prehojeno pot in se obrnila.

»Hej, stojta vidva!« je nekdo kričal iz grmovja nad cesto. Obstala sva in po bregu je pričapljala miniaturna izdaja graničarja, z avtomatom uperjenim v naju. »Osebnostne izkaznice!« je skušal biti pogumen. »Še nima va,« je odgovoril sošolec, ki je malo bolj obvladal srbski jezik. Pokazala sva mu mladinske izkaznice. Prijel ju je in počasi natančno bral, pri tem pa pustil avtomat, da mu je malomarno visel čez ramo. Ko sem opazil, kako mu trepečejo roke, sem se spomnil prizorov iz vojnih filmov. Samo korak stopim naprej, z levico zgrabim za orožje, z desnico pa treščim preplašenega vojaka pod brado. Vendar nisem ničesar storil. Ko je graničar temeljito prebral vse še bolj močno zresnil, stopil k podatke, je izkaznice spravil, se rak nazaj in zavpil: »Roke gor! Naprej marš!« Z vzdignjenimi rokami sva se vzpenjala po kozji stezi proti karavli in ker so mi roke že otrpnile, sem jih sklenil in naslonil na vrat.

»Dvigni roke!« je zakričal spremljevalec in takrat sem si zaželel, da bi prišli čim prej na cilj. »Le kako bi se iz takšne situacije rešil kapetan Leši?« sem premišljeval.

V karavli je bilo prvo slanje, ko sva primarširala z dvignjenimi rokami na dvorišče. Iz spalnice so se valili vojaki, odpirala so se okna in vse do vodnikov pisarne so naju spremljali glasni komentarji. Vodnik naju je preiskal, popisal od vzete stvari in bolj, ko nama je hotel dokazati, da sva hotela preko meje, vztrajneje sva mu pripovedovala zgodbo o nedeljskem izletu. Po slovensko, seveda. Takrat se mi je vsa dogodivščina še zdela zabavna in v tem dogodka sem videl temo, katero bomo obdelali danes zvečer v spalnici internata. Zato sem se drznil razdraženo nagovoriti vodnika: »Pokličite milico, da se bomo lahko dokončno pogovorili.« Poklical je dva vojaka, jima predal zemljevid, nama pa nataknil lisice in naju predal v njuno varstvo. Ko sem slišal repetiranje puške, me je postalo prvič strah. Vso pot v dolino sem premišljeval, kako naju lahko vojaka ustrelita, trdeč, da sva hotela pobegniti, za nagrado pa dobita nekaj dni dopusta. Ko smo se spuščali po kozji stezi, je hodil stražar tako tesno za mano, da mi je nekajkrat stopil na peto.

Končno smo prišli do ceste in se ustavili pri osamljeni kmetiji. »Kaj sta naredila?« ju je spraševala kmetica. »Tako mlada, pa že barabi...« Na srečo ni bilo treba dolgo čakati, ko je prišla marica. Tako sva v enem popoldnevu dobila že druge varuhe. Tokrat v plavih uniformah.

Na postaji Ljudske milice naju je zasliševal že rahlo osivel komandir. Zopet sva mu povedala zgodbo o nedeljskem izletu in ga skušala prepričati, da je vse skupaj tragična pomota, ki je nastala zaradi prevelike zavzetosti naših graničarjev. »Lažeta!« je zakričal, vstal in se nama počasi približeval. Minila me je sleherna predrznost, ko sem se za hip spomnil vseh tistih zgodb o policijskih gumijevkah, ki krožijo med narodom. Spregovoril je s strogim glasom: »Resnico hočem, fanta!« Še enkrat sva mu povedala zgodbo o pokvarjenemu izletu in tokrat nama je verjel. Verjetno zaradi najinih tresočih rok in trepetajočega glasu. »Domov pojdeta,« nama je dejal in poklical marico.

Ko sva skozi lino skušala prepoznati znane ulice, se je avto ustavil. Miličnika sta izstopila, nekaj časa govorila z moškim,

ki po glasu sodeč ni bil vratar internata, potem pa odprla vrata in naju obstopila.

Pred sabo sem videl velika železna vrata, visok zid in prijazenega policajca, ki naju je vabil noter: »Le naprej fanta.« Pobral nama je vezalke in pas. Na veliko vrečo je napisal najini ime in naju povabil naj greva z njim. »Saj ni tako strašno,« naju je tolažil. »v našem preiskovalnem zaporu.« Odklepale so se ključavnice, rožljali so ključ, odpirala železna vrata vse dotlej, dokler naju ni namestil v prostorni celici. »Zdaj pa spat,« se je poslovil in zapahnil težka vrata. Bila sva zaprta.

Zleknila sva se na lesen pograd in šepetaje jadikovala o brezupni situaciji. Najini sosed so tiho enakomerno dihal, le jetnik, ob steni v kotu je govoril sam zase nekaj po nemško. O polnoči so se vrata odprla in v celico je vstopil elegantno oblečen možakar. »Kaj sta pa vidva storila?« naju je vprašal, ko se je nameščal na pogradu. Povedala sva mu zgodbo o nedeljskem izletu. »Sta prvič v zaporu?« je bil radoveden. »Da, prvič.« Jutri vaju bodo naibž spustili,« naju je potolažil. »Kje pa!« se je oglasil mlad fant: »Jaz sem za prvi sobeg obsedel štirinajst dni. In kdo vama bo sploh verjel? Bi si pa že lahko izmislila boljše pravljico.« »Tiho bodi!« se je za naju potegnil starejši jetnik: »Za to tatvino dobiš najmanj dve leti. Saj si ti izvršil tisti vlom v Ptuj?« »To ni nič. Jaz sem preživel v zaporih več kot deset let,« je zaključil razgovor elegantni gospod. Utihnili smo in skušali zaspati. Ker sem se bal zatisniti oči zaradi sosedov, me je zmanjkalo šele proti jutru. Z leve in desne sem čul enakomerno smrčanje, le nekdo v kotu se je v nomer premetaval in nekajkrat zavzdihnil sam zase: »Mein Gott, mein Gott!«

Že pred sedmo me je paznik odpeljal na zaslišanje. Vsak zase sva ponovila dogodke preteklega dne in možakar je bil videti kar zadovoljen. Ko nama je rekel, da preveriva vsebino vrečke z najinimi denarnicami, vezalkami in pasom, se mi je vzbudilo rahlo upanje: »Morda pa naju bodo res spustili?« »Lahko gresta!« nama je dejal in pokimal čuvaju. Pred celico smo se ustavili. »Poberita svoje stvari, fanta!« naju je vzbudil. Na pogradu sem pobral veterini jopič in zmagoslavno pogledal po jetnikih. »Pa je le zmagala resnica,« sem bil važen. Elegantni jetnik mi je stisnil roko in me mimogrede prosil: »Povej moji ženi, da me ne bo na kosilo in da me naj pride obiskat.«

Skrbelo naju je, kako se bova izmazala v internatu in kako bova opravičila v šoli zamujene ure. Do izhoda naju je spremljal prijateljski čuvaj in preden nama je odprl železna vrata, naju je še pobaral: »Saj sem vam rekel, da ne bo tako hudo!« Ne spomnim se sicer, kakšni občutki so me spremljali, ko sem si ogledoval s soncem obsijano mesto, vem le, da so bili kratkotrajni. Pred seboj sem namreč zagledal ravnatelja, kako gleda na sosednji strehi jato golobov. »Zdravo!« sva plaho pozdravila. Obrnil se je. Pogledal naju je strogo, potem pa se mu je obraz razlezel v glasen smeh: Fanta, sta mi jo zagodla! Zdaj pa le brž v moj atvo in takoj k puku!« Po poti sva mu povedala vse o najini avanturi. Namesto izbruha besa se je le smejal. »To vaju bo že izučilo,« je pripomnil in takrat sem se spomnil, da bo že nekaj resnice v govoricah, da sem pri profesorjih dobro zapisan.

Tisto popoldne smo dve uri pouka porabili za pogovor o včerajšnjih dogodkih. Po svoje sem sicer lahko ponosen, ko sem pripovedoval še bolj dramatizirano zgodbo o pokvarjenem izletu, na daljše sprehode pa od takrat vseeno več ne hodim. In nikoli več ne oblečem taborniške srajce, da bi se z zemljevidom igral pustolovca in popotnika. Lahko bi se zopet našel nekdo, ki bi takšne igre ne razumel.

M. Drev

ZAHVALA

Iskreno se vam zahvaljujem za vašo pomoč in sočustvovanje ob smrti moža in očeta Alberta Tomana
žena Ela Toman
z družino!

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža in očeta

JAKOBA ŠOLINCA

se zahvaljujemo vsem, ki ste mu darovali vence in cvetje ter ga spremlili na njegovi zadnji poti.

Žena Štefka
s sinovima
Jožetom in
Jakobom

(Nadaljevanje s 5. strani)

Marjan KOLAR je po piljenju utora za zagozo, pihnil, da bi odstranil opilke, pri tem je dobil opilek v levo oko.

Zdravko LUZAR je udaril z desno roko po podvozju priklovice ker mu je pri demontaži vzmeti zdrsnil matični ključ. Poškodoval si je roko.

V GRADBENEM ODDELKU

Anton MLAKAR si je poškodovao levo roko v zapestju, ko

mu je pri premikanju cevne fasadnega odra popustila spojka in ga pri padcu udarila po roki.

Slavko DRAŠKOVIČ si je pri sekanju šamotne opeke poškodovao oko, ko mu je drobec križnega kladiva odskočil v oko.

V TEHNIČNI KONTROLI

Slavko GALJOT je pri končni kontroli proizvodnje cinkove žice utrpel poškodbo kazalca desne roke.

V mesecu aprilu se je ponovno zmanjšalo število poškodb pri delu. K temu je največ prispeval metalurški sektor, ki ima v tem mesecu eno poškodbo manj kot v preteklem mesecu.

Primerjava doseženih rezultatov

	Poprečje 1969	Marec 1970	April 1970
Poprečno število zaposlenih	2094	2007	2021
Število poškodb pri delu	377	26	23
Število izgubljenih dni	6498	525	332
Število poškodb na 100 zaposlenih	18	15,5	13,7
Število izgubljenih dni na 1 poškodbo	17,1	20,2	14,5
Število izgubljenih dni na 1 zaposl.	3,08	3,1	1,97
Število poškodb na poti	61	3	2
Število izgubljenih dni	1817	119	39
Skupaj vseh poškodb	458	29	25
Skupaj izgubljenih dni	8315	644	371

Primerjava doseženih rezultatov v sektorjih

	Meta- lurgija	Kemija	Vzdrževanje	Uprava	Skupaj
Poprečno število zaposlenih	741	291	473	516	2021
Število poškodb pri delu	9	4	8	2	23
Število izgubljenih dni	131	52	118	31	332
Število poškodb na 100 zaposlenih	14,5	16,5	20	4,7	13,7
Poprečno število izgubljenih dni na 1 zaposlenega	2,1	2,1	3	0,7	1,9
Poprečno število izgubljenih dni na 1 poškodbo	14,6	13	14,7	15,5	14,5
Število poškodb na poti	1	—	1	—	2
Število izgubljenih dni	26	—	13	—	39
Skupaj vseh poškodb	10	4	9	2	25
Skupaj vseh izgubljenih dni	157	52	131	31	371

Iz primerjave rezultatov je razvidno, da je število poškodb pri delu naraslo, predvsem v vzdrževalnem sektorju in delno tudi v kemijskem.

V MESECU APRILU SO SE PRI DELU POŠKODOVALI

V PRAŽARNI IN ŽVEPLENI KISLINI

Josip HOHNJEK je izpraznjeval poletino iz suhega elektro filtra v japaner. Pri tem se je nenadoma vsul vroč praženec iz sten filtra v japaner in njemu za vrat ter pod obleko. Praženec je opeknel ponesrečenca po vratu in prsih.

V TALILNICI

Anton LEBANU je pri kontroli skupnega kondenzatorja spodrslilo; udaril se je med noge, ko se je pri padcu vsedel na elektromotor.

Mustafa RAMA je pri delitvi čistilcev zadela ob drugi čistilec; udaril se je po prstu desne roke.

Bejtuš LJUTOLI si je pri nakladanju bobnov s cinkovim

prahom poškodovao dva prsta desne roke.

Štefan KORAŽIJA je vlival cink v model, pri tem ni opazil, da je model vlažen; zaradi tega je cink brizgnil iz modela in opeknel delavca po vekli desnega očesa. Ponesrečenec ni imel pravilno nameščenega ščitnika za obraz.

Jože KOREZ je polnil destilacijsko peč z vlažno šaržo, pri tem mu je para vrgla vročo šaržo iz retorte v trebuh ter ga lažje opekla.

Feliks PULKO se je pri čiščenju retort udaril s kavljem po palcu desne roke.

Kameri ZENA je odpiral z vročim drogom pokrov kanala za ogorke in se je pri tem opeknel po gležnju leve noge.

V STROJNI SLUŽBI

Stane JANIČIČ si je poškodovao roko pri demontaži polžastega kolesa.

Dani STRASEK je pri hoji po obratu dobil tujek v oko.

Karel ZDOLESEK se je na poti v garderobo udaril z glavo v cev pleskarskega odra.

(Dalje prihodnjih)

Vrednost točke

V MAJU
(ZA CELOTNO PODJETJE)

1,00 din

Novosti iz naše KNJIŽNICE

Blätlinger K.: Manuskript-Vorbereitung für Schreibsatz. Stuttgart-Schmid 1968. S. 655.2

Dajčić M., D. Pavić: Sudske i administrativne takse, arbitražne i advokatske tarife. Zagreb 1970. S. 336.28

Jovanović M. M.: Utvrđivanje šolske spretnosti. (Propisi o rangi škola, tečajeva, kurseva i ispita.) Zagreb 1970. S. 37

Lütze-Strebel: Handbuch für Kleinoffsetdruck. 3. Aufl. Fellbach bei Stuttgart 1965. S. 655.34

Obrada podataka u radnim organizacijama. Zagreb 1969. S. 658.5:681.3

Organizacija elektronske obrade podataka. I—II. Zagreb 1970. S. 658.5:681.3

Periodični obračun. Utvrđivanje rezultata poslovanja u privredi i ustanovama. I—II. Zagreb 1969. S. 657.36

Rittweger: Die Offsettechnik. Schmid 1968. S. 655.34

Samoupravna organizacija poduzetika. I. A—H. Ljubljana 1970. S. 413

zeća. Zagreb 1969. S. 658.5

Slovar slovenskega knjižnega jezikoslovstva. Slovenski jezikovni priročnik za tehnike Ljubljana 1969. S. 486.3

Toroman M. M.: Odmeravanje naknadne štete u građanskom pravu. Beograd 1969. S. 347.5

Wahrig G.: Deutsches Wörterbuch. Gütersloh 1968. S. 413

Završni račun za 1969. godinu. Utvrđivanje rezultata poslovanja u privredi i ustanovama. I—II. Zagreb 1970. S. 657.37

Zokali M.: FORTRAN IV. Beograd 1969. S. 681.32

Aluminium. Düsseldorf

American Dyestuff Reporter. New York

Analytical Chemistry. Washington

Antriebstechnik. Mainz

British Printer. London

Brown Boveri Mitteilungen. Baden (Schweiz)

Chemical Engineering. New York

Chemiker Zeitung. Heidelberg

Chemische Industrie. Düsseldorf

Chemische Rundschau. Solothurn

Chimie actualités. Paris

Cvetnye metalli. Moskva

Deutsche Bauzeitschrift. Gütersloh

Der Druckspiegel. Stuttgart

ETZ Elektrotechnische Zeitschrift. Ausg. A, B. Berlin

Europa-Chemie. Düsseldorf

ECN European Chemical News. London

Farbe und Lack. Hannover

Fördern und Heben. Mainz

Industrial Minerals. London

Iron Age Metalworking International. Philadelphia

Journal of Chromatography. Amsterdam

Journal of Metals. New York

The Journal of the Institute of Metals. London

Konstruktion. Berlin

Lakokraskočne materialy i ih primenienie. Moskva

Lead and Zinc Statistics. New York

Melland Textilberichte. Heidelberg

Metall. Berlin

La metallurgia italiana. Milano

Montanwissenschaftliche Literaturberichte. Leipzig

Nitrogen. Redhill

Offsetpraxis. Schmieden bei Stuttgart

Packing und Transport im Chemiebetrieb. Düsseldorf

Papier und Druck. Leipzig

Polygrafia. Moskva

Der Polygraph. Frankfurt am Main

Referativnyj žurnal. Himija. Moskva

Referativnyj žurnal. Metallurgija. Moskva

Rudy i metale niezelazne. Katowice

Der Siebdruck. Lübeck

Strassen- und Tiefbau. Heidelberg

Technik in Polen. Warszawa

VDI Zeitschrift. Düsseldorf

Zeitschrift für Erzbergbau und Metallhüttenwesen. Stuttgart

Zeitschrift für Metallkunde. Stuttgart

Automatika. Zagreb

Elektrotehnikar. Zagreb

Elektrotehnički vestnik. Ljubljana

Hemijiska industrija. Beograd

Jugoslovenska i inostrana dokumentacija zaštite na radu. Niš

Kemija u industriji. Zagreb

Metode i tehnike organizacije Zagreb

Moderna organizacija. Kranj

Nova proizvodnja. Ljubljana

Rudarsko-metalurški zbornik. Ljubljana

NPK Stručni informativni bilten. Beograd

Stampa i papir. Zagreb

Tekstil. Zagreb

Zaštita materijala. Beograd

Izdaja Cinkarna, metalurško-kemična industrija, Celje. Urejuje uredniški odbor. Odgovorni urednik Zlatko Šentjarc. Glasilo izhaja vsakega 15. v mesecu. Prispevke sprejemamo do 28. v mesecu. Rokopisov in slik ne vračamo. Naslov: Uredništvo glasila »Cinkarna« Cinkarna, Celje. Telefon 39-81, interna 22. Tisk in klišei GP »Celjski tisk« Celje